

Falešné společenstvo
Númenor

Verze: 19. 1. 2010

Poprvé provedeno na TolkienConu 2009

Oznaen autor

- BS — Blanka Salmonová (Fallon)
- DB — Daniela Binderová
- E — Eliška (Elsa)
- FB — Filip Burian (Laeg)
- JDK — Jakub „Drak“ Kočí
- JŽ — Jitka Žídková
- KN — Kristina Nohavicová (Orsejka)
- MK — Michal Kára (Lemming)
- PB — Petr Bohdan (Bóža)
- PŽ — Petr Židek
- SS — Slávka Stehlíková (Lia)

Andúnë

A Dmi C Dmi C Dmi Ami Dmi

U - pro - střed moř - s - kých plá - ní E - dain co Va - lar se kla - ní, da - ro - vá - na

C Dmi **B** Dmi C Dmi C Dmi

by - la zem. O - strov hvězd - né - ho tva - ru, ten nej - cen - něj - ší z da - rů,

Ami Dmi C Dmi Ami C G Ami C

nád - her - ná ze - mě tří jmen. *Ref:* An - dú - ně, Da - ro - va - ná, Nú - me - nor! Ze - le - né

G Ami G Ami C G Ami C

lou - ky pod ští - ty hor. An - dú - ně, Da - ro - va - ná, Nú - me - nor! A či - ré

G Ami G **C** C G Ami

říc - ky, kde šu - mí - vá bor. Do - šli jsme mi - los - ti vše - mu zlu vzdor.

(A) Uprostřed mořských plání
Edain co Valar se klaní,
darována byla zem.

(B) Ostrov hvězdného tvaru,
ten nejcennější z darů,
nádherná země tří jmen.

Ref: Andúnë, Darovaná, Númenor!
Zelené louky pod štítý hor.
Andúnë, Darovaná, Númenor!
A čiré říčky, kde šumívá bor.

(B) Krušné jsme časy zažili,
rány sotva se zhojily,
radosti nadešel čas.

(B) Věž Meneltarmy k nebi ční,
moře i zemi rozezní,
tisíců děkovný hlas.

Ref: Andúnë, Darovaná, Númenor!
Máme svůj domov, kde zpívá vln chór.
Andúnë, Darovaná, Númenor!
Došli jsme milosti všemu zlu vzdor.

(C) Došli jsme milosti všemu zlu vzdor.

Plav se s plachtou napnutou

C F C C⁷ F
 Nú - me - nor se ztrá - cí za zá - dí už je jen vr - chol Me - nel - tar - my
 G F C Ami C Dmi
 znát ač od mno - hých krás Tě plav - ba od - vá - dí, na mo - ře se
 G C C C⁷ F C
 vy - dá - váš zas rád. Ref: Plav se s plach - tou nap - nu - tou, vždy - cky s plach - tou nap - nu - tou,
 C⁷ G⁷ G C
 leť s plach - tou nap - nu - tou jak šíp, když se Os - sě roz - cí - lí a řá -
 F C G C
 dí jak o - pi - lý veř že za chví - li zas bu - de líp. Os - sě

Númenor se ztrácí za zádí
 už je jen vrchol Meneltarmy znát
 ač od mnohých krás Tě plavba odvádí,
 na moře se vydáváš zas rád.

Ref: Plav se s plachtou napnutou,
 vždycky s plachtou napnutou,
 leť s plachtou napnutou jak šíp,
 když se Ossě rozčílí
 a řadí jak opilý
 veř že za chvíli zas bude líp.

Ossě má svou temnou strašnou tvář,
 ale má i ženu laskavou,
 polož mořské květy před ní na oltář
 pros ať Slunce svítí nad hlavou.

Ref:

Když si někdy už myslíš že to vzdáš,
 pohleď jak se oiolairë zelená,
 říká Ti, že domov někde máš,
 víš, že šťastný návrat znamená.

Ref:

Návrat na Númenor

předehra D A A D G

Po-hleď, pa-ne, po-hleď na Nú - me - nor, vše-ho dost všem
Vrať se, pa-ne, vrať se na Nú - me - nor, vrať se, pa-ne,

D 1. G

na - bí - zí Nú - me - nor, rajs-ký ost-rov snů je náš Nú - me - nor, proč ho stá - le o - pouš -
ke mně na Nú - me - nor, proč jen stá - le o - pouš-tíš Nú - me - nor,

A 2. G D A (A) G D

tíš? vždyť je do-mo - vem tvým. *Ref:* Tak už přijď a na-plň ná - ruč

G D A G D

mou, vždyť já tě če-kám dál a dál, chci žít, tak jak že-na ží - ti má a

G D *mezihra 1* A B A

dát ti všech-no, co jen mám. Mo-je že-no, já se k to-bě

D A

vrá-tím, hned za ob-zo-rem svo-ji loď o - brá-tím, ta zla-tá zá-ře mě tam stá-le vo - lá a

D E *mezihra 2* A *mezihra 3* G D

té já ne-smím o - de - přít. -ní. Já chci plout -čím.

mezihra 4 A G D *dohra* A

Tak si pluj -čím.

předehra

(A1) Ona: Pohleď, pane, pohleď na Númenor,
všeho dost všem nabízí Númenor,
rajský ostrov snů je náš Númenor,
proč ho stále opouštíš?

(A2) Ona: Vrať se, pane, vrať se na Númenor,
vrať se, pane, ke mně na Númenor,
proč jen stále opouštíš Númenor,
vždyť je domovem tvým.

Ref: Ona: Tak už přijď a naplň náruč mou,
vždyť já tě čekám dál a dál,
chci žít, tak jak žena žítí má
a dát ti všechno, co jen mám.

mezihra 1

(B) On: Moje ženo, já se k tobě vrátím,
hned za obzorem svoji loď obrátím,
ta zlatá záře mě tam stále volá
a té já nesmím odepřít.

mezihra 2

(A1) Ona: Jenom moře je vše, co tě láká,
ne žena, která na tebe čeká,
tak mi řekni, jak já nemám plakat,
když neznám nic než doufání.

mezihra 3

Ref: On: Já chci plout na samý světa kraj,
i dál, tam mé srdce ráčí,
o dálkách modravých rozjímám,
však v snách domů k tobě kráčím.

mezihra 4

Ref: Ona: Tak si pluj na samý světa kraj,
i dál, kam tvé srdce ráčí,
já víc už o tebe se nezajímám,
dál jen svým životem kráčím.

mezihra 1

Ref: Oba dohromady.

dohra

Námořní objevy

Ami G D Ami Dmi A

Ví - tr že - ne tmou pla - chet - ni - ci mou

Ví - tr že - ne tmou pla - chet - ni - ci

Dmi A Dmi C Dmi G

moř - skou plá - ní bez u - stá - ní, dál - ky, ty nás zvu, á,

mou moř - skou plá - ní bez u - stá - ní, dál - ky, ty nás zvu, á,

Dmi C D Ami G D

á, dál - ky, ty nás zvu. Dohra á.

dál - ky, ty nás zvu.

Vítr žene tmou
plachetnici mou
mořskou plání
bez ustání,
dálky, ty nás zvu.

Teplý mořský proud
ví, kam máme plout:
nízké plémě
Středozeří
z bahna pozvednout.

Nabereme směr
k Tol Morwen, na sever;
právě svítá,
z dálky vítá
nás hrob oděný v běl.

Zakleté ostrovy
prý nám nepoví,
kam náš předek,
Tuor dědek,
složil kosti svý.

Otočím svůj prám,
na Západ se dám
k Tol Eressëa,
skryta zcela,
vysmívá se nám.

Zamířím svůj vor
na východ, za obzor:
do smrákání
ke své paní,
domů na Númenor.

Dohra

Erendis

Ami G Ami Emi G Ami G

Nad mo-řem se ro-dí den, ví - tr plach-ty na-dou - vá. Nad mo-řem se ro - dí

C G Ami Emi G Ami F Ami

ví - tr, že - ne plach-ty lo - dí, snad v dál-ce ne - za-blou - dí. Ref 1: Řek' ti: „Lás-ko, mu-sím jít,

G C F Ami G Ami G Ami

za vel - kou vo-dou slun-ce has-ne. Zít-ra ne-bo za pár let vrá - tím se zpět.“

Nad mořem se rodí den,
vítr plachty nadouvá.
Nad mořem se rodí
vítr, žene plachty lodí,
snad v dálce nezabloudí.

Snad se brzy vrátí k nám,
snad se v moři utopí.
Snad se brzy vrátí
anebo se v moři ztratí,
modrým šípem proklátí.

Ref 1: Řek' ti: „Lásko, musím jít,
za velkou vodou slunce hasne.
Zítra nebo za pár let
vrátím se zpět.“

Zase sama v zahradách
šelest stromů posloucháš.
V zahradách jsi sama,
opuštěná bílá dáma,
do srdce ti padá tma.

V očích vrásky kuji čas,
na západ již nehledíš.
V očích vrásky kuji,
cítíš, jak se prohlubují,
trápení ti zkracují.

Ref 1:

Ref 2: Bez něho teď dál chceš žít,
než váza tíhou vody praskne.
Zítra nebo za pár let
zvadne tvůj květ.

Nad mořem se rodí den.

Námořníková žena

Lod' už kot - vy zve-dá, plach-ta jen ble-dá mi má-vá na po-zdrav - zas bu-du sa-ma, bu - du lé - ta

kytara

na te - be če-kat, snad při-jdeš živ a zdrav. Te - be mod-rá dál-ka táh-ne, za - po-me-neš na mne,

až tě tvá loď za - vo - lá, snad se vrá - tíš do-mů, snad tě zřím zno-vu, snad máš mě ješ - tě rád.

Mezihra: kytara

Lod' už kotvy zvedá,
plachta jen bledá
mi mává na pozdrav —
zas budu sama,
budu léta na tebe čekat,
snad přijdeš živ a zdrav.
Tebe modrá dálka táhne,
zapomeneš na mne,
až tě tvá loď zavolá,
snad se vrátíš domů,
snad tě zřím znovu,
snad máš mě ještě rád.

Mezihra

Touha v srdci plane,
vrať se, můj pane,
dej světlo očím mým —
jsou steskem slepé,
mlha bílá budoucnost skrývá,
snad doufat ještě smím.
Bloudím nocí ztichlým krajem,
moře znělku hraje,
sonet vln a mořských víl,
racek z výšky volá,
že jsem bláhová,
své mládí utracím.

Mezihra

Proč bych měla plakat,
vždyť plný zlata
den ještě může být —
i bez tvých dlaní,
touha shoří a na dně moří
mé srdce bude tlít.
Až se vrátíš zpátky domů,
nechoď k mému krbu,
ať tě hřeje mořská sůl,
nejlépe sám poznáš,
teď že jsi možná
pán moří, ne však můj.

Princezna pastýřka

8

A Ami Emi Dmi Emi F

Jsem u - věz - ně - ná v plá - či, mám ú - směv pro bod - lá - či a za - po - mně - ní

Emi Ami **B** Ami Emi Dmi Emi

v chlad - ných po - ko - jích. Zná - m však i mís - ta ci - zí, tam ob - zor hla - dí bří - zy a

F Emi Ami **C** Ami G Emi

v ob - la - cích jsou be - rán - ci a sníh. Jak la - buť z čer - ných kří - del smím

Dmi Emi F Emi Ami Emi

zmi - zet z va - šich sí - del, jak hr - di - no - vé za - ká - za - ných knih. *Ref:* U - tí - kám,

G D Emi G D Emi Ami

kam u - tí - kám, ve vla - sech ví - tr zvlá - št - ních na - dě - jí, u - tí -

Emi G D Emi D Ami Emi

kám, kam u - tí - kám, od mo - ře dál, od stí - nů a - le - jí.

(A) Jsem uvězněná v pláči,
mám úsměv pro bodláčí
a zapomnění v chladných pokojích.

(B) Znáám však i místa cizí,
tam obzor hledí břízy
a v oblacích jsou beránci a sníh.

(B) Tam v horách slunce padá
za křišťalová stáda,
jak kaluže, když mizí na očích.

Ref: Utíkám, kam utíkám,
ve vlasech vítr zvláštních nadějí,
utíkám, kam utíkám,
od moře dál, od stínu alejí.

(A) Jsem slavík nebo mince,
spíš dívka z chudobince,
dvou citů někam dávno ztracených.

(B) Otázky neustálé,
dnes nejsem dcerou krále,
už nejsem kráskou v bílých závojích.

Ref:

(C) Jak labuť z černých křídel
smím zmizet z vašich sídel,
jak hrdinové zakázaných knih.

Ref:

Sláva Númenoru

Dmi Ami Dmi Ami C

Tři ro - dy E - dain mí - ří s na - dě - jí k zá - pa - du, zář E - ä - ren - di -

Emi Ami C (C) Ami

lo - va nás ve - de na ra - du Va - lar, kte - ří s lás - kou nám zbu - do - va - li

G Dmi F Dmi Ami Dmi

jen o - strov E - len - na, zva - ný též Da - ro - va - ná zem. Sem El - dar z E - res -

Ami Dmi Ami C Emi Ami

sě - y na lo - dích kou - zel - ných při - vá - ží po - žeh - ná - ní, Bla - že - né ze - mě

C (C) Ami G Dmi

smích, když bí - lý Nim - loth vzrůs - tá, kdo by se smut - ku bál, ve zdra - ví buď

C G F G C Dmi F

za - cho - ván El - ros, náš mi - lý král. Hle, ští - ty Me - nel - tar - my dál

Ami Dmi Ami F G Dmi

hr - dě k ne - bi ční, dnes vze - šel nám den prv - ní, kéž ne - ní po - sled - ní.

Tři rody Edain míří s nadějí k západu,
zář Eärendilova nás vede na radu
Valar, kteří s láskou nám zbudovali jen
ostrov Elenna, zvaný též Darovaná zem.

Sem Eldar z Eressëy na lodích kouzelných
přiváží požehnání, Blažené země smích,
když bílý Nimloth vzrůstá, kdo by se smutku bál,
ve zdraví buď zachován Elros, náš milý král.

Hle, štítý Meneltarmy dál hrdě k nebi ční,
dnes vzešel nám den první, kéž není poslední.

* * *

Zní fanfáry a bubny, z výpravy východní
vrací se zástup lodí po stovkách dlouhých dní,
flotila Númenoru, co asi přiváží,
snad pohanu či slávu z dálného zámoří?

Slyš, lide Númenoru, raduj se, poběž sem,
nám koří se i moře, i celá Středozem,
když lesk a vliv náš vzrůstá, kdo by se času bál,
dlouho buď nám zachován Aldarion, náš král.

Hle, štítý Meneltarmy dál hrdě k nebi ční,
dnes vzešel nám den slávy, kéž není poslední.

Jak dlouhé roky plynou, krátí se staletí
a moudrost králů mizí v smrtelném oběti,
čím větší sláva a moc, tím menší blaženost
a Zápovědi Valar jen nahánějí zlost.

Poselství Valinoru, ta vzbuzují jen smích
a Středozem ať úpí, král trvá na daních,
když skvostná hrobka vzrůstá, kdo by se smrti bál,
navěky buď zachován Ancalimon, náš král.

Hle, štítý Meneltarmy dál hrdě k nebi ční,
dnes vzešel nám den moci, kéž není poslední.

* * *

Dým z Stromu obzor halí, chrám Temna pne se výš
a oltář Meneltarmy pod trestem nespátíš,
je zavržen rod Eldar i se svým jazykem,
král Věrné mocí drtí, válka zas Středozem.

My poznali jsme pravdu, Pán Sauron, rádce náš,
ví, kdo je nám nakloněn a kdo je otrokář,
když hněv i loďstvo vzrůstá, kdo by se Valar bál,
navždy budiž zachován Ar-Pharazôn, náš král.

Hle, štítý Meneltarmy dál hrdě k nebi ční,
dnes vzešel nám den vzpoury, nebude poslední.

Útěk do Rómenny

A Emi G Emi G Emi G Ami Emi

Vý - chod je Váš, tak moc - ný pán mu - sí být vy - vo - le - ný.

G Emi G Emi G Ami Emi **B** Dmi

Ó, vlád - ce náš, u - bo - hý kmán stra - chem je ro - ze - chvě - ný. Po - slou -

Ami Dmi

chá - me, přá - ní má - me, a - bys pro - mlu - vil už. Ja - ké zprá - vy bou - ří

Ami Dmi **C** F C F C

da - vy? Svo - jí ra - dou nám služ! Stál Nim-loth bí - lý, měl E - len - di - li

Dmi F C F C Dmi

rád. Snad ješ - tě chví - li smím vás pln sí - ly vů - ní zvat.

(A) Východ je Váš, tak mocný pán
musí být vyvolený.
Ó, vládce náš, ubohý kmán
strachem je rozechvěný.

(B) Posloucháme, přání máme,
abys promluvil už.
Jaké zprávy bouří davy?
Svojí radou nám služ!

(C) Stál Nimloth bílý,
měl Elendili rád.
Snad ještě chvíli
smím vás pln síly vůni zvat.

(A) Osude zlý! šíří se zvěst,
nešťastné, co říci mám?
Zatoužil prý povstání vést
proti Vám Amandil sám.

(B) Sluch náš šálí, pověz, zda-li
vskutku nechal se svést?
Jestli s pílí sbírá síly
proti nám zvednout pěst?

(C) Vítr zem čistí,
stříbrné listí svál.
Dál Ardou zpívá,
na slova křivá marně lál.

(A) Blíží se noc, zakryje stín,
neuniknete, Věrní.
Sauron má moc, popel a dým,
čepel se leskne černí.

(B) Utíkáme, klopýtáme,
ale řekni mi, kam?
Dál na východ, dál na východ,
přístav Rómennu znám.

(C) Zoufalý nářek
naděje strávil žár,
královský symbol
zmizel a lidem zůstal svár.

BS

Poznámka: V části A se obvykle nehrají akordy, pouze jednotlivé tóny, a to E e g e, E e g e, E e g a c1 a e.

Domy smrti

A

Ka-me-nná sva - ty - ně ka-me-nná sva - ty - ně

Ka-me-nná sva - ty - ně ka-me-nná

ka-me-nná sva - ty - ně ka-me-nná sva - ty - ně smr - ti!

sva - ty - ně ka-me-nná sva - ty - ně ka-me-nná sva - ty - ně smr - ti!

B

Mrt - vý král mrt - vý muž kra - lo - val

Zem - řel král zem - řel už pa - no - val

C1

C2

ne - ní už. Prý je to dar! A my ne!

ne - ní už. Prý je to dar! A my ne!

Ref: Pach smr-ti ne - se se od do - mu věč - no - sti

Pach smr - ti ne - se se až k do - mu

pach smr - ti člo - vě - čí ma - lo - sti

věč - no - sti pach smr - ti člo - vě - čí

ne bla - že - no - sti Prý je to dar!

ma - lo - sti ne bla - že - no - sti Prý je to dar!

Prý je to dar! Prý je to dar!

Prý je to dar! Prý je to dar!

(A) Kamenná Kamenná
svatyně svatyně
Kamenná Kamenná
svatyně svatyně
Kamenná svatyně
Kamenná svatyně
Kamenná svatyně
Kamenná svatyně
Smrti!

(B) Mrtvý král Zemřel král
Mrtvý muž Zemřel už
Kraloval Panoval
Není už Není už

(B) Říkají Říkají
Tomu dar Tomu dar
Večná tma Hrozná tma
Před námi Za námi

(C1) Prý je to dar!

Ref: Pach smrti Pach smrti
Nese se Nese se
Od domu Až k domu
Věčnosti Věčnosti

Pach smrti Pach smrti
Člověčí Člověčí
Malosti Malosti
Ne blaženosti.
Ne blaženosti.
Prý je to dar!

(B) Když se nám Potomek
Narodí Narodí
Dny už má Dny už má
Sečtené! Sečtené!

(B) Avari Valinor
Neznají Neznají
Pánům se Valar se
Vzpírají Vzpírají

(B) Smějí však Mohou však
Věčně žít Věčně žít
Dle vůle Svobodně
Odejít Odejít

(C2) A my ne!

Ref:

(B) Na západ Na západ
Nesmíš plout Nesmíš plout
Valinor Sladkou zem
Zahlédnout Zahlédnout

(B) Věčně žít Věčně žít
To je dar To je dar
Umírat Odcházet
Je jen zmar Je jen zmar

(C1) Prý je to dar!

Ref:

Prý je to dar!
Prý je to dar!

Tar-Míriel

Dmi G Dmi F G

Tar - Pa - lan - tír, tvá dce - ra se dnes vdá - vá a hoř - ké sl - zy jí
 Tar - Pa - lan - tír, to se tak ně - kdy stá - vá, že pyš - ní mu - ži si

Dmi A C Dmi B 2 Dmi 4

smá - če - jí šat, je - nom brát.
 na - vyk - nou brát,

Dmi B Gmi

Ne - pro - sil, ne - žá - dal, ne - ptal - se, pros - tě jen bral,

Dmi B Gmi

pyš - ný je že - nich můj a srd - ce sví - rá mi žal.

G Dmi

Zpup - ný je, so - bec - ký, kru - tým se Pha - ra - zôn stal,

G Dmi Ami

dych - ti - vý bo - hat - ství, tou - ží teď ří - kat si král.

G A

F Dmi

on i to jmé - no mi vzal...

Tar-Palantír, tvá dcera se dnes vdává
a hořké slzy jí smáčejí šat.
Tar-Palantír, to se tak někdy stává,
že pyšní muži si navyknu brát, jenom brát.

Ach, otče můj, proč nezplodil jsi syna?
Proč křehká dívka teď má břímě nést?
Ach, otče můj, ač ruka žezlo třímá,
než moudrost předků je mocnější pěst, tvrdá pěst.

Mezihra

Ref: Neprosil, nežádal, neptal se, prostě jen bral.
Pyšný je ženich můj a srdce svírá mi žal.
Zpupný je, sobecký, krutým se Pharazôn stal,
dychtivý bohatství, touží teď říkat si král.

Tar-Palantír, ach, proč syn bratra tvého
násilím za ženu chce si mne brát?
Tar-Palantír, já obávám se zlého.
(Vždyť) poruší zákon a zavrhne řád, věčný řád.

Ach, otče můj, on říká, jak jsem krásná,
leč touhou po moci hoří jak vích.
Ach, otče můj, proč nesmím býti šťastná?
Nečistý sňatek mi sebere smích, dívčí smích.

Mezihra

Ref:

Tar-Palantír, tvá dcera se dnes vdává,
ta, kterou's Míriel v kolébce zval.
Tar-Palantír, to se tak někdy stává,
on i to jméno mi vzal...

SS+(BS+MK+DB)

Jo ho ho!

C F C G C
 Než bych zas byl se svou že - nou, než bych zas na po - li stál,
 F C G C C
 tak jsem se stal ná - moř - ní - kem, tak jsem se na mo - ře dal.
 F G C F G
Ref: A zpí - vám: Jó hó hó! (ná ná ná) Jó hó hó! (je - ště jed-nou)
 C F G C F C
 Jó hó hó! Ať te - če rum!

Než bych zas byl se svou ženou,
než bych zas na poli stál,
tak jsem se stal námořníkem,
tak jsem se na moře dal.

Ref: A zpívám: Jó hó hó!
(ná ná ná) Jó hó hó!
(ještě jednou) Jó hó hó!
Ať teče rum!

A náš pan král slíbil všady,
až dobijem Valinor,
každému z nás jen poklady,
z pobřeží staletých hor.

Ref: Tak zpívám: Jó hó hó!
(všichni sou) Jó hó hó!
(úplně) Jó hó hó!
Ať teče rum!

Valinore, už jsme tady,
na březích nic nečeká.
Asi jsme tu zakempili,
cesta domů daleká.

Ref: Tak zpívám: Jó hó hó!
(celej den) Jó hó hó!
(furt jenom) Jó hó hó!
Ať teče rum!

Re: *Dámy a pánové, na Númenor se už nikdy nechci vrátit!
A kdyby bylo po mém, ať se ten ostrov třeba potopí....*

Ref: Tak zpívám: Jó hó hó!
(ná ná ná) Jó hó hó!
(pro změnu) Jó hó hó!
Ať teče rum!

dohra

Zem jitřní hvězdy

Zem jitř-ní hvěz-dy u - mí - rá v tmách, nad pyš-ným pa-lá-cem zve-dá se prach. Zem jitř-ní hvěz-dy teď

u-krý-vá dým, jak kříd-la dra-čí se roz-tá-hl stín. *Ref:* Nú-me-no-rě, Nú-me - no-rě, sud-ba

tvá tě stih-nout má, Nú-me - no-rě, Nú-me - no-rě, už se blí-ží chví-le zlá.

Zem jitřní hvězdy umírá v tmách,
nad pyšným palácem zvedá se prach.
Zem jitřní hvězdy teď ukrývá dým,
jak křídla dračí se roztáhl stín.

Ref: Númenorě, Númenorě,
sudba tvá tě stihnout má,
Númenorě, Númenorě,
už se blíží chvíle zlá.

Zem jitřní hvězdy je ztracená všem,
nadějí naší teď buď Středozem.
Zem jitřní hvězdy, už slábne tvůj hlas,
jen hořká vzpomínka zůstane v nás.

Ref:

Zem jitřní hvězdy umírá v tmách,
nad pyšným palácem zvedá se prach.
Zem jitřní hvězdy teď ukrývá dým,
jak křídla dračí se roztáhl stín.

Ref:

Píseň věrných

Emi D C H7
Kaž-dý, kdo sle - pě krá - cí po po-bře-ží, mar-ně svůj zá-pad v dá-li vy-hlí - zí.

Emi D C
Ob - zor se ti - še mra - čí a vzá - pě - tí od - ha - lí bou - ři zra-kům,

H7 Emi D C
zra-kům o - stří-žím. *Ref:* Nú-me-nor, Nú - me-nor, vzpo-mín-ky ha - lí

Emi D C Emi
še - dá. Nú - me-nor, Nú - me-nor, moř-ský proud o-brá-tit se ne-dá.

Předehra Emi D C G6 D

Každý, kdo slepě kráčí po pobřeží,
marně svůj západ v dáli vyhlíží.
Obzor se tiše mračí a vzápětí
odhalí bouři zrakům, zrakům ostržím.

Ref: Númenor, Númenor,
vzpomínky halí šedá.
Númenor, Númenor,
mořský proud obrátit se nedá.

Mezihra

Poslední věrní z lidí po staletí,
a všichni přesto byli proti nám.
Kdo ve tvé duši vidí, jak tmavne ti
Númenor černých věží, Númenor proklínám.

Ref:

Mezihra

Dohra na melodii refrénu:
Númenor, Númenor,
svět ryb a zkamenělých lodí.
Númenor, Númenor,
legendy po hladině chodí.

Vzhůru na palubu

Ami G Ami G Ami

Vzhů - ru na pa - lu - bu, dál - ky vo - la - jí, ví - tr už pří - hod - ný va - ne nám,

G Ami G Ami

ta - jem - né pří - bě - hy nás teď če - ka - jí, tvým do - mo - vem bu - de o - ce - án.

F G C F G C Dmi

V ráh - no - ví ví - tr plach - ty na - dou - vá, že - ne loď v ši - rou dál, ko - lé -
Po - sád - ku a - ni Os - sě ne - le - ká, bou - ře ni u - ra - gán, při - tom -

Ami Dmi 1. E 2. E Ami

bá bo - ky pla - chet - ni - ce, jak by si s ní je - nom hrál.
nost ze - mě o - hlá - sí nám při - le - tem kor - mo - rán.

Vzhůru na palubu, dálky volají,
vítr už příhodný vane nám,
tajemné příběhy nás teď čekají,
tvým domovem bude oceán.
V ráhnoví vítr plachty nadouvá,
žene loď v širou dál,
kolébá boky plachetnice,
jak by si s ní jenom hrál.
Posádku ani Ossě neleká,
bouře ni uragán,
přítomnost země ohlásí nám
příletem kormorán.

Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří,
z příboje snů našich pustý kraj,
zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.
Příd krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí
s přáteli zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně,
zítra, až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

Text: Zdeněk Štěpán, Hudba: Alain Le Meur

Poznámka: Píseň v originále nemá text, ten existuje pouze v české verzi seriálu Dva roky prázdnin.

Obsah

Andúně	1
Plav se s plachtou napnutou	2
Návrat na Númenor	3
Námořní objevy	5
Erendis	6
Námořníková žena	7
Princezna pastýřka	8
Sláva Númenoru	9
Útěk do Rómenny	11
Domy smrti	12
Tar-Míriel	14
Jo ho ho!	16
Zem jitřní hvězdy	17
Píseň věrných	18
Vzhůru na palubu	19